

som Kongen i Genhold til Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 aller-naadigst maatte agte at lade udgåae. Den ærede Rigsdagsmand er altsaa suldkommen berettiget til at paaberaabe sig dette, ikke blot som en personlig Forudsætning hos sig selv, men som en absolut og bindende Betingelse for hans, for hele Rigsdagens Botum. Derfor mener jeg, at den samme Grund, som dengang bestemte ham til i denne Forudsætning at finde en Hjemmel for et Ja, ogsaa rimeligviis nu maatte kunne give ham denne; i alt Fald er det for mig tilstrækkelig Grund i denne Henseende til ikke at tilbageholde min Stemme. Vel har den ærede Rigsdagsmand nu idag meent, at vi derved indirecte vilde komme til at anerkjende Forordningen af 26de Juli for lovlig; og, dersom det laa deri, da vilde ganske vist denne hele Sag faae en ganske anden Betydning nu, end den havde dengang. Jeg for mit Vedkommende finder mig paa ingen Maade foranlediget til at udtale nogen Mening om denne Forordnings Lovlighed eller Ulovlighed, da, som den ærede Rigsdagsmand meget rigtigt bemærkede, dette Spørgsmaal endnu vil kunne indbringes for Rigsretten, altsaa endnu er forbeholdt, og jeg har den Ære at være Medlem af Rigsretten; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at netop i denne min Egenstaaelse anseer jeg mig ikke blot berettiget, men endogsaa forpligtet, ex officio forpligtet til at forudsætte dens Ulovlighed i alt Fald som mulig, saalænge som Paastanden om dens Ulovlighed er udtalt af den competente anklagende Magt, og denne Paastand ikke er underkjendt ved nogen frifindende Rigsretsdom. Men i alt Fald troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand feiler, naar han vil udlede noget Saa-dant deraf. Jeg troer, at tvertimod de af mig fremhævede Ord ville indeholde det allerstærkeste Argument for, at den Rigsdag, der nu, længe efter at denne Forordning er udkommen, erklærer, at den forbeholder sig at lade sit endelige Botum være afhængigt af Bestaffenheden af en Forordning, der først skal fremlægges, i allerhøieste Grad reserverer sig imod at anerkjende den allerede foreliggende Forordning som en saadan, hvorved dette For-

behold skulde være fyldestgjort, og jeg troer heller ikke, at der i den Henseende kan hentes den mindste Betænkelse fra de Udtalelser, hvormed det nuværende høitærede Ministerium første Gang mødte her for Rigsdagen; thi, uden at det foreligger for Diebliffet at bedømme, hvorvidt det for Regjeringen havde været nogen aldeles bindende Nødvendighed til at betragte denne Forordning som Udgangspunktet for Sagens videre Forhandling, hvorpaa jeg ikke skal indlade mig, vil det dog være i det ærede Things Grundring, at det i alt Fald kun var den ved denne Forordning tilføjede Ordning, hvis Løsning Regjeringen vilde sætte sig som sin Hovedopgave; og jeg troer altsaa, at al den Reservation, der i saadanne Forhold er høist nødvendig, er tilstede i saa Henseende baade fra Ministeriets og fra Rigsdagens Side, idet Rigsdagen nu, længe efter at denne saakaldte Forordning af 26de Juli er udkommen, forbeholder sig først at kjende Fællesforfatningen, inden den tager nogen Bestemmelse om, hvorvidt den her foreliggende Grundlovsforandring skal træde i Værk, hvilket paa andet Dands vil sige, ikke erkjender den som en saadan Fællesforfatning, og idet paa den anden Side Ministeriet stiller som sin Opgave ikke nu at exequere denne Forordning, men at søge at tilveiebringe den Ordning, som derved tilføjedes, og den Indrømmelse troer jeg, at man selv med den største Modbydelighed imod denne Forordning i det Hele og den Maade, hvorpaa den er tilveiebragt, og hvorpaa man har søgt at ville skaffe den et eller andet Slags Virkelighed, dog ikke uden Ubillighed vil kunne nægte, at der derved har været tilføjede en Ordning af Fællesanliggenderne. Jeg troer altsaa, at, naar man ikke vil fordre, at denne Forordning uden videre skulde være sat ud af Kraft og erklæret for en reen Nullitet, i hvilken Henseende jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ogsaa efter min Overbeviisning ingen Regjering, der var bleven til paa aldeles regelmæssig Maade, ved det aldeles frie Brug af det kongelige Prærogativ — og ingen anden Regjering havde vi, eller ønsker jeg at have — kunde aldeles have affeet fra denne Situation og de i denne Situation givne Forud-